

Prima pagină > Legislație și jurisprudență > Legislația națională

În materie de drept civil, procedurile și acțiunile în curs intentate înainte de încheierea perioadei de tranziție vor continua în temeiul legislației UE. În baza unui acord reciproc între UE și Regatul Unit, Portalul e-justiție va păstra informațiile legate de Regatul Unit până la sfârșitul anului 2024.

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini [en](#) a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Swipe to change

engleză

Legislația națională

Anglia și Țara Galilor

Această pagină vă oferă informații privind legislația și bazele de date juridice privind sistemul juridic din Regatul Unit, cu referire specifică la Anglia și Țara Galilor.

Pentru această versiune lingvistică nu există o traducere oficială.

Puteți accesa aici versiunea realizată cu ajutorul instrumentului de traducere automată. Vă reamintim că traducerea automată servește numai la înțelegerea contextului. Proprietarul acestei pagini nu își asumă nicio răspundere cu privire la calitatea traducerii.

-----română-----bulgarăspaniolăcehădanezăgermanăestonăgreacăfrancezăcroatăitalianăletonălituanianămaghiarămaltezăolandezăpolonăportughezăslovacăslovenăfinlandezăsuedeză

Izvoare de drept

Principalele izvoare de drept în jurisdicția Anglia și Țara Galilor a Regatului Unit sunt următoarele:

legislația primară, sub forma **legilor Parlamentului Regatului Unit, a legilor Adunării Naționale din Țara Galilor și a măsurilor Adunării Naționale a Țării Galilor; dreptul Uniunii Europene;**

legislația secundară (sau subordonată) sub forma **instrumentelor statutare (*statutory instruments*)** emise de suveran, de guvernul Regatului Unit, de Guvernul Adunării Galeze sau de altă adunare. Alte acte normative secundare pot fi emise sub forma **ordonanțelor administrative (*administrative orders*);**

dreptul comun (*common law*), astfel cum evoluează prin hotărâri judecătorești.

Tipuri de instrumente juridice – descriere

Legislația primară, sau legile Parlamentului, sunt adoptate de Parlamentul Regatului Unit de la Londra și se pot aplica întregului teritoriu sau oricărei părți a teritoriului Regatului Unit. Adunării Naționale a Țării Galilor (*National Assembly for Wales*) poate adopta în 20 de domenii care sunt enumerate în anexa 7 la **Legea din 2006 privind guvernarea Țării Galilor (*Government of Wales Act*)**. **Alte acte legislative primare pot fi adoptate de suveran în temeiul prerogativelor sale și pot lua diferite forme, cum ar fi ordinele Consiliului (*Orders in Council*), proclamațiile (*proclamations*), mandatele regale (*Royal Warrants*), instrucțiunile regale (*Royal Instructions*), regulamentele (*Regulations*) și scrisorile deschise (*letters Patent*).**

Legislația secundară este adoptată în temeiul puterilor conferite prin sau în temeiul statutului Majestății Sale (*Her Majesty in Council*), unui ministru, unui departament (minister), miniștrilor galezi sau altui organism sau altei persoane. Această legislație se mai numește și legislație delegată sau secundară, iar statutul care conferă competența este denumit legea „sursă” sau de autorizare sau împuternicire. Legislația secundară poate avea diverse denumiri, precum: ordine ale Consiliului, regulamente sau norme, toate acestea putând fi denumite colectiv „instrumente statutare” sau „norme statutare”.

În iulie 1999, anumite puteri legislative au fost transferate Adunării Naționale a Țării Galilor din Cardiff de către Parlamentul Regatului Unit. Adunării i s-a delegat competența de a adopta instrumente statutare aplicabile în Țara Galilor, însă legislația primară referitoare la anumite probleme privind Țara Galilor continuă să fie adoptată de Parlamentul Regatului Unit. Prin **Legea privind guvernul Țării Galilor din 2006**, Adunării i s-a conferit competența de a adopta măsuri (legislație primară) cu privire la probleme ale Țării Galilor pentru care Parlamentul Regatului Unit a aprobat ordine privind competența legislativă având ca obiect domeniile prevăzute în lege. Totuși, măsurile trebuie să fie înaintate spre aprobare suveranului, în cadrul Consiliului, înainte de a intra în vigoare. Adunarea este responsabilă de domenii care privesc dezvoltarea economică, educația, mediul, sănătatea, locuințele, turismul și transporturile, însă nu este competentă în materie civilă sau penală. Legislația galeză adoptată de Adunarea Națională și de către miniștrii galezi (Guvernul Adunării Naționale a Țării Galilor) este elaborată atât în limba engleză, cât și în limba galeză.

Competența de a încheia **tratate internaționale** în numele Regatului Unit aparține Coroanei – respectiv Suveranului, în temeiul prerogativei regale – care hotărăște în urma recomandărilor emise de Guvernul Regatului Unit. Parlamentul Regatului Unit nu are în prezent niciun rol oficial în încheierea tratatelor, însă atunci când un tratat impune o modificare a legislației Regatului Unit sau o subvenție din bani publici, Parlamentul va vota asupra acestui aspect în cadrul procedurii obișnuite. Toate tratatele UE necesită legislație de transpunere în Regatul Unit și, prin urmare, fac obiectul controlului parlamentar. Atunci când legea din 2010 privind reforma constituțională și guvernanta (*Constitutional Reform and Governance Act*) va intra în vigoare, un tratat nu va putea fi ratificat decât dacă a) un ministru a trimis mai întâi Parlamentului o copie a tratatului; b) tratatul a fost publicat și c) un termen de 21 de zile de sesiune parlamentară s-a scurs fără ca niciuna din cele două camere ale Parlamentului să nu fi hotărât că tratatul nu trebuie ratificat.

Ierarhia normelor

Atunci când există conflicte între diferite izvoare de drept, principalul forum în care acestea sunt soluționate este reprezentat de instanțele judiciare. Tot acestea pot soluționa și litigiile referitoare la interpretarea legislației. Cu toate acestea, deoarece în Regatul Unit nu există o „constituție scrisă”, nu este posibilă atacarea unei legi parlamentare în instanță pe motivul că este „neconstituțională”. **Doctrina constituțională a „suveranității parlamentare”** prevede că Parlamentul Regatului Unit este autoritatea legislativă supremă – în sensul că poate adopta și abroga orice lege și că niciun alt organism nu poate abroga sau contesta validitatea unei legi a Parlamentului.

Cu toate acestea, doctrina privind suveranitatea parlamentară trebuie definită prin prisma faptului că Regatul Unit este stat membru al Uniunii Europene. În virtutea Legii privind Uniunea Europeană din 1972, dreptul Uniunii face parte din dreptul Angliei și al Țării Galilor (precum și al Scoției și al Irlandei de Nord). Legislația internă trebuie să fie interpretată în așa fel încât să fie conformă, oricând este posibil, cu dreptul Uniunii.

Legea privind drepturile omului din 1998, care a încorporat Convenția Europeană a Drepturilor Omului în dreptul Regatului Unit, conferă instanțelor de judecată o altă putere prin care pot contesta Legile Parlamentului. În măsura în care este posibil, legislația internă trebuie să fie interpretată în așa fel încât să fie compatibilă cu drepturile din Convenție.

Hotărârile judecătorești, în special cele ale instanțelor de apel, au un rol important în dezvoltarea dreptului. Acestea nu reprezintă doar hotărâri de interpretare a legislației, ci și baza dreptului comun (*common law*), care derivă din hotărârile judecătorești în cazuri anterioare (jurisprudența). În ceea ce privește hotărârile judecătorești care sunt obligatorii pentru alte instanțe de judecată, principiul general este că o instanță de judecată respectă în mod obligatoriu deciziile anterioare pronunțate de o instanță superioară.

În ceea ce privește chestiunile de dreptul Uniunii, **Curtea Europeană de Justiție** este autoritatea supremă. Lorzii Juriști din Camera Lorzilor au acționat în calitate de Curte Supremă a Regatului Unit. Aceștia au fost înlocuiți cu o nouă Curte Supremă, instituită la 1 octombrie 2009. Actualii Lorzi Juriști au devenit primii judecători ai Curții Supreme, iar Lordul Prim-jurist a devenit președintele acesteia.

Cadru instituțional

Instituțiile responsabile pentru adoptarea normelor juridice și procesul de luare a deciziilor

Legislația primară este adoptată de **Parlamentul Regatului Unit** de la Londra. Înainte ca o **propunere legislativă** (cunoscută ca „bill”) să poată deveni lege a Parlamentului, aceasta trebuie să fie aprobată de ambele camere ale Parlamentului: Camera Comunelor și Camera Lorzilor. În ambele camere au loc următoarele etape:

prima lectură (introducerea oficială a proiectului de lege, fără dezbateri);

a doua lectură (dezbateri generală);

etapa dezbaterii în comisii (analiză detaliată, dezbateri și modificări. În Camera Comunelor, această etapă are de obicei loc într-o comisie publică privind proiectul de lege) ;

etapa de raportare (posibilitate de propunere a altor modificări) ;

a treia lectură (ultima posibilitate de dezbateri; amendamentele sunt posibile în Camera Lorzilor).

După ce un proiect de lege trece prin ambele camere, acesta este retrimis la prima cameră (unde a fost inițiat) pentru ca amendamentele propuse de cea de-a doua cameră să fie analizate.

Ambele camere trebuie să fie de acord cu privire la textul final. Pot exista mai multe runde de comunicări între cele două camere până în momentul în care se ajunge la un consens cu privire la fiecare cuvânt al proiectului de lege. Odată ce se ajunge la acest consens, proiectul de lege poate fi depus pentru aprobarea regală.

Adunarea Națională a Țării Galilor adoptă, de asemenea, acte legislative primare. Pentru ca un proiect de lege să devină lege a Adunării, acesta trebuie să fie în prealabil analizat și votat de aceasta, apoi va primi acordul regal din partea suveranului. O lege adoptată de această adunare este pusă în aplicare pe întreg teritoriul Țării Galilor.

În general, procesul de adoptare a unui proiect de lege în cadrul Adunării Naționale a Țării Galilor constă în patru etape, și anume:

etapa 1: analizarea în cadrul unei comisii a principiilor generale ale proiectului de lege sau de măsură și ajungerea la un consens cu privire la acesta în cadrul Adunării;

etapa 2: analizarea detaliată, în cadrul unei comisii a proiectului de lege sau de măsură și a oricărui amendamente propuse de membrii Adunării;

etapa 3: analizarea detaliată, de către Adunare, a proiectului de lege sau de măsură și a oricărui amendamente propuse de membrii Adunării: Președintele de ședință hotărăște ce amendamente sunt supuse dezbaterii de către adunare;

etapa 4: votul Adunării pentru adoptarea textului final al proiectului de lege sau de măsură.

După ce un proiect de lege trece prin toate aceste etape parlamentare în Parlamentul Regatului Unit sau în Adunarea Țării Galilor, acesta este trimis suveranului pentru **aprobarea regală**, după care devine **lege**. Măsurile Adunării Naționale a Țării Galilor trebuie depuse spre aprobarea Reginei în cadrul Consiliului.

Legislația primară poate fi în general modificată sau abrogată doar prin alte acte normative primare. Există totuși excepții în temeiul cărora anumite amendamente și abrogări pot fi efectuate prin instrumente statutare. Aceste excepții includ situațiile în care sunt puse în aplicare obligații care țin de UE sau de reforme administrative pentru reducerea sarcinii de reglementare. Aceste ordine trebuie însă să fie aprobate prin rezoluție afirmativă de ambele camere ale Parlamentului înainte de a fi adoptate.

Legislația primară intră în vigoare în conformitate cu **dispozițiile privind intrarea în vigoare** incluse în lege sau în măsură. Legea sau măsura poate specifica o anumită dată pentru intrarea în vigoare. Aceasta poate fi imediat după primirea aprobării regale sau la o dată specifică (în general, cel puțin după două luni de la aprobarea regală) sau o dată care urmează a fi specificată de un ministru sau de un departament prin adoptarea unui ordin de intrare în vigoare (instrument statutar). Pot fi specificate diferite date pentru dispoziții diferite ale unei legi.

Data intrării în vigoare a oricărui act normativ secundar va fi în general specificată în instrumentul în sine. În mod excepțional, data intrării în vigoare poate fi cea a publicării în publicația oficială (*London Gazette*).

Bazele de date juridice

Site-ul internet Legislation.gov.uk, gestionat de Arhivele Naționale, publică în mod oficial legislația Regatului Unit.

Site-ul internet Legislation.gov.uk permite accesul la legislația Regatului Unit aplicabilă tuturor jurisdicțiilor (Anglia, Scoția, Țara Galilor și Irlanda de Nord).

Site-ul internet conține toată legislația generală din 1988 și până în prezent, majoritatea textelor de acte legislative primare anterioare anului 1988 în versiunea lor inițială și revizuită, precum și o selecție vastă a textelor de acte legislative secundare din 1948 și până în prezent, în cazul în care acestea sunt încă în vigoare.

Ultima actualizare: 05/06/2017

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.